

ระเบียบมหาวิทยาลัยนวมินทราราช
ว่าด้วยวิธีพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบว่าด้วยวิธีพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีความเป็นธรรมและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนวมินทราราช พ.ศ.๒๕๕๓ และข้อ ๘๕ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินทราราช ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.๒๕๕๔ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยนวมินทราราช ในประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยนวมินทราราช ว่าด้วยวิธีพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนวมินทราราช

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนวมินทราราช

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยนวมินทราราช

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนวมินทราราช

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ในการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินทราราช ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.๒๕๕๔

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ในการบริหารงานบุคคล ของมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินทราราช ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.๒๕๕๔

“คณะกรรมการประเมิน” หมายความว่า คณะกรรมการที่ทำหน้าที่ประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน ประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี หรือประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยนวมินทราริราช ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนวมินทราริราช พ.ศ.๒๕๕๓

“ก.บ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคล ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินทราริราช ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.๒๕๕๔

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนวมินทราริราช พ.ศ.๒๕๕๓

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า หัวหน้าส่วนงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนวมินทราริราช พ.ศ.๒๕๕๓

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้ ก.บ.ค. เป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การอุทธรณ์ตามข้อ ๘๒ และการร้องทุกข์ตามข้อ ๘๓ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินทราริราช ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.๒๕๕๔ ให้เป็นไปตามวิธีพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้อธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน หรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว สั่งการและดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๗ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ ถ้ากำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ หรือเดือน มีให้นับวันแรก แห่งระยะเวลาทั้งหมดรวมเข้าด้วย เว้นแต่คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งใช้อำนาจตามระเบียบจะได้เริ่มดำเนินการในวันนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งใช้อำนาจตามระเบียบนี้ต้องกระทำการอย่างโดยอย่างหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนดให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลาทั้งนั้น แม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ

ในกรณีที่บุคคลอื่นนอกเหนือจากบุคคลที่กำหนดในวรคสองต้องกระทำการอย่างโดยอย่างหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการให้ถือว่าระยะเวลาทั้งนั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น

ข้อ ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีคณะกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวกับตัวประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยซึ่งข้าดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงซึ่ข้าด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้านให้ประธานในที่ประชุมถามที่ประชุมว่าจะมีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

ข้อ ๘ ใน การพิจารณาอุثارณ์และร้องทุกข์ในเรื่องใด หากกรรมการผู้ใดมีเหตุต่อไปนี้อาจ ถูกคัดค้านได้

- (๑) เป็นคู่กรณีของ ได้แก่ ผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งลงโทษทางวินัย หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็น เหตุแห่งการอุثارณ์หรือร้องทุกข์
- (๒) เป็นคู่หໍมั่นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการี หรือ ผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือ ลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวกันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับคู่กรณีหรือคู่หໍมั่นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์ของคู่กรณี
- (๖) เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องนั้น
- (๗) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๘) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำการใดในเรื่องที่กล่าวหา
- (๙) เป็นกรรมการในคณะกรรมการประเมินซึ่งเป็นเหตุในการอุثارณ์
- (๑๐) มีเหตุอื่นใดที่มีสภาพร้ายแรง ที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง

หมวด ๒

การอุثارณ์และการพิจารณาอุثارณ์

ข้อ ๑๐ พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิอุثارณ์ต่อคณะกรรมการได้ ในกรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับ ความเป็นธรรมในการประเมินผลการปฏิบัติงาน การไม่ต่อสัญญาปฏิบัติงาน การเลิกสัญญาปฏิบัติงาน หรือ การถูกลงโทษทางวินัย ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการดังกล่าว

ข้อ ๑๑ การอุثارณ์ให้อุثارณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุثارณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ ผู้อื่นอุثارณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมในกรณีด้วยตามข้อ ๑๐ อย่างไร โดยต้องลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ด้วย

ในกรณีผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแสดงด้วยว่าดำเนินพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแสดงด้วยว่าดำเนินก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ ๑

การอุทธรณ์การถูกลงโทษทางวินัย

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์กรณีถูกลงโทษทางวินัย ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือรายงานการสืบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะอนุญาตหรือไม่โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัย ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นกรณีไป

หากพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง มีส่วนที่ต้องห้ามให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ข่าวสารของทางราชการ ให้ลับหรือตัดตอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่ให้เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

ข้อ ๑๓ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ถ้ากรรมการผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๙

การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุแห่งการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น ก็ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมีได้ขอถอนตัว ให้ประธานกรรมการพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมิให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธานกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม ประธานกรรมการจะอนุญาตให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาได้

ข้อ ๑๔ การนับระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๑๐ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับแจ้งคำสั่ง

กรณีผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบ กับมือบสำคัญคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษแล้วทั่วทั้งบ้านที่กลบวันที่ เดือน ปี เวลา และสถานที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือส่วนสำคัญคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงที่บ้านของผู้ถูกลงโทษ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ

ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน หนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้อธิบายว่าผู้ถูกลงโทษได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๕ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการ

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านผู้บังคับบัญชา ก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชา นับส่งหนังสืออุทธรณ์ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษจัดส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ สำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการสอบสวนทางวินัย พร้อมทั้งคำชี้แจงของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ (ถ้ามี) ไปยังประธานกรรมการภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

กรณีที่ผู้อุทธรณ์นำหนังสืออุทธรณ์มา>yื่นด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ผู้อื่นมา>yื่นแทน ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตราหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้อีกวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้อีกวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝาก หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแฉลงหรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งต่อประธานกรรมการ

ข้อ ๑๖ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้จะต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้อง และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และให้แจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๗ ผู้อุทธรณ์จะถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือ เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์นั้นให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๑๘ การพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการสอบสวนทางวินัย ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจากหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอແຄลงด้วยว่า หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการແຄลงด้วยว่าฯ ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้หงัดการແຄลงด้วยว่าฯ ก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาແຄลงด้วยว่าฯต่อที่ประชุม ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีคำสั่งลงโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะແຄลงแก้ก็ให้มาແຄลงต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามคราวแก่กรณีเพื่อประโยชน์ในการແຄลงแก้ดังกล่าว

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นก็ได้ตามความจำเป็น โดยสอบสวนเองหรือจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทน หรือจะกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้คณะกรรมการสอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้รายงานปัญหาและอุปสรรคต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบและขออนุมัติขยายเวลาพิจารณาออกไปได้ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์
 (๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษนักขั้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นอัตราโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรด้วย ให้มีมติให้สั่งด้วยและตักเตือนเป็นหนังสือ

(๕) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ

(๖) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่กระบวนการสอบสวนยังไม่ได้ดำเนินการสอบสวนตามกระบวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและดำเนินการต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดประกายชัดแจ้ง ให้มีมติให้เพิ่มโทษตามควรแก่กรณี

(๗) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรได้รับโทษนักขั้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นอัตราโทษที่หนักขึ้น

(๘) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมสมกับความผิด และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง

(๙) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๑๐) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมายให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพั้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติเพิ่มโทษหนักขึ้นมาได้ หรือถ้าเป็นการพั้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เพราะตายจะมีมติให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนและดำเนินต่อไปได้

ในกรณีที่มีผู้ถูกกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพุทธิการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพุทธิการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีเดียวกันกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

มติของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

ส่วนที่ ๒

การอุทธรณ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน การไม่ต่อสัญญาปฏิบัติงานและการเลิกสัญญาปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์กรณีการประเมินผลการปฏิบัติงาน การไม่ต่อสัญญาปฏิบัติงานและการเลิกสัญญาปฏิบัติงาน การขอตรวจหรือคัดรายการการประเมินผลการปฏิบัติงาน การคัดค้านกรรมการผู้พิจารณาอุทธรณ์ การนับระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์หรือการส่งหนังสืออุทธรณ์ การรับอุทธรณ์ไว้พิจารณา การถอนอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้นำข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประเมิน ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดี ในกรณีอธิการบดีมีมติแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายหรือมีมติสั่งการภายในเวลาอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์การประเมินผลการปฏิบัติงาน การไม่ต่อสัญญาปฏิบัติงาน หรือการเลิกสัญญาการปฏิบัติงานแล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการประเมินผลการปฏิบัติงาน การไม่ต่อสัญญาปฏิบัติงานหรือการเลิกสัญญาปฏิบัติงานถูกต้องหรือเหมาะสม ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวมินราชวิชิราช ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการประเมินผลการปฏิบัติงาน การไม่ต่อสัญญาปฏิบัติงานหรือการเลิกสัญญาปฏิบัติงานไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนวนิทริราช ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ให้มีมติให้มีการทบทวนเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องและเหมาะสม

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

การพันจากสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นเหตุให้ยกการพิจารณาทั้งนี้นอกจากเหตุพยายาม

มติของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการ มีมติตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้อธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน หรือคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว สั่งการและดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

ในการนี้ที่มีเหตุผลความจำเป็น จะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ และเมื่ออธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ได้สั่งการและดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้อธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๖ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ ๒๖ พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการได้ ในกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุแห่งการร้องทุกข์ตามวรคหนึ่ง และพนักงานมหาวิทยาลัยแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือหรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ได้

กรณีผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแตลงด้วยว่า佳ในขั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือขอแตลงด้วยว่า佳นั้นต่อประธานกรรมการก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณา

ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควร เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการร้องทุกข์

(๑) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชา มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันรับทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแสดงคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมือสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง และทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานที่รู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ในกรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือสั่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่ง ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยสั่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปี ที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว เมยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งแล้ว

(๒) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือทราบได้รับทราบคำสั่งนั้นเป็นวันรับทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้รับทราบถึงการปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันรับทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๒๘ การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือร้องทุกข์ถึงประธานกรรมการ พร้อมกับสำเนารับรองความถูกต้องจำนวนหนึ่งชุด

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองความถูกต้องจำนวนหนึ่งชุดผ่านผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้เป็นเหตุแห่งความคับข้องใจก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๒๙ วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์นำหนังสือร้องทุกข์มา>yื่นด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ผู้อื่นมา>yื่นแทนให้เจ้าหน้าที่ผู้รับหนังสือออกให้รับหนังสือประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระบุว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกให้รับฝากรเป็นหลักฐานฝากรส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยืนหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมต่อประธานกรรมการก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้

ข้อ ๒๙ เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๘ วาระคนี้งแล้ว ให้ประธานกรรมการมีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งความคับข้องใจนั้นส่งคำชี้แจงของตนและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยืนหรือส่งตามข้อ ๒๘ วาระสอง ให้ผู้บังคับบัญชาที่นั้นส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาต่อไปยังผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งการคับข้องใจภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งการคับข้องใจได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยืนหรือส่งตามวาระสอง หรือข้อ ๒๘ วาระสอง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือเหตุแห่งการคับข้องใจนั้นจัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตนและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปยังประธานกรรมการ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๓๐ ผู้ร้องทุกข์จะถอนคำร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือ เมื่อได้ถอนคำร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันยุติ

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้รายงานปัญหาและอุปสรรคต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบและขออนุมัติขยายเวลาพิจารณาออกไปได้ทั้งนี้ไม่เกินเก้าสิบวัน

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติแก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

มติของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการ มีมติตามข้อ ๓๒ แล้ว ให้อธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน หรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว สั่งการหรือดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้นโดยเร็ว เมื่อได้สั่งการหรือดำเนินการตามมติแล้ว ให้อธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน หรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ศาสตราจารย์สุรพล นิติกรพจน์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนวมินทรราช